

De Kaderrichtlijn Water in Vlaanderen

KRIS VAN LOOY,
GEERT DE BLUST &
ANIK SCHNEIDERS

Dr. K. Van Looy Instituut voor Natuurbehoud, Kliniekstraat 25, 1070 Brussel,
Kris.vanlooy@inbo.be
Dr. G. De Blust Instituut voor Natuurbehoud, Brussel
Dr. A. Schneiders Instituut voor Natuurbehoud, Brussel

Reactie op van der Molen

De KRW laat de vraag open hoe de stroomgebiedbeheerbenadering moet resulteren in een ruimtelijk doorvertaald waterbeleid. In de doelstellingen en beoordelingen komen immers enkel aquatische kwaliteitselementen aan bod. Hoewel de analyse op stroomgebiedsniveau plaatsvindt, resulteert deze dus niet noodzakelijkerwijs in een meer aangepast ruimtelijk beleid. Uit de bijdrage van Diederik van der Molen blijkt dat Nederland bij de implementatie van de KRW de strikt aquatische kwaliteitsbenadering volgt. Vlaanderen slaat de weg in van integraal waterbeheer.

In Vlaanderen geeft het decreet Integraal Waterbeleid (14 november 2003) invulling aan de KRW-verplichtingen. Het decreet regelt niet alleen de invoering van de ecologische principes van de KRW, maar ook de ruimtelijke aspecten van het waterbeheer. Door de kwaliteitsdoelen op te trekken naar Europees niveau en deze te koppelen aan de nodige randvoorwaarden voor het kwantiteitsbeheer, kan Vlaanderen versneld werk maken van een integrale beheerbenadering.

Naar een nieuw waterlandschap

Ruimte voor water is het belangrijkste principe van de Vlaamse Waterbeleidsnota (8 april 2005); het stilvallen van de ecologische kwaliteitsverbetering een eerste hoofdthema. Ondanks forse inspanningen op waterkwaliteitsgebied is een meer omvattende aanpak vereist om tot een verder ecologisch herstel te komen. Naast een goede waterkwaliteit, hebben waterorganismen immers ook geschikt habitat nodig om te kunnen overleven. Het nastreven van goede structuurkenmerken en ruimte voor water zijn daarom eveneens noodzakelijke doelen.

De aanpak van wateroverlast en watertekort in samenhang is een tweede belangrijke focus. Uitgangspunt is dat overstromingen een natuurlijk fenomeen zijn en niet tot elke prijs vermeden kunnen of moeten worden. Daarom moet de waterafvoer zo beheerd worden dat overstromingen maximaal voorkomen op plaatsen waar de schade minimaal is.

Ook voor watertekorten voorzien decreet en nota een integrale aanpak. De vermindering van de natuurlijke overstromingsgebieden, de toename van verhard oppervlak en gedraineerde landbouwgronden en de overmatige onttrekking van water zetten het watersysteem in onze dichtbevolkte regio onder druk. Het maximaal vasthouden en bergen van water vormen de leidraad voor decreet en nota. De herwaardering van grachtenstelsels, het aanleggen van overstromingsgebieden, het afbakenen van oeverzones en bufferstroken en een goede afstemming met de ruimtelijke ordening, moeten dit mogelijk maken. Deze aanpak vormt mee de basis voor de opmaak van de bekken- en stroomgebiedbeheerplannen. De planvorming voor het waterbeleid en de ruimtelijke ordening moeten dus naar elkaar toe groeien en een maximale wisselwerking wordt nagestreefd.

De blik vooruit

De afstemming tussen het Europees gestuurde kwaliteitsbeleid en het meer integraal gerichte Vlaamse beleid blijft een moeilijke oefening. Het vraagt een continu en zeer intens overleg tussen alle partners van het waterbeleid en het ruimtelijk beleid. Het Vlaams decreet Integraal Waterbeleid schept hiervoor het kader en biedt de nodige instrumenten aan. De doelstellingen zijn ambitieus. Of de realisaties tegen 2015 effectief in het landschap merkbaar zullen zijn, zal van meer afhangen dan van het welslagen van het waterbeleid 'sec'.